

ΤΙΤΛΟΣ

Ο κύριος Μενέλαος είναι ο παππούς μου. Όλη η γειτονιά τον γνωρίζει και τον αγαπά πολύ, αλλά και τον ξεχωρίζει από το ψηλό ανάστημά του. Παρά τα 82 χρόνια του, είναι πάντα αγέρωχος, καμαρωτός, γελαστός και ευγενικός με όλους.

Μπορεί τα άσπρα του μαλλιά και τα μικρά μπλε μάτια του να τον δείχνουν πια μεγάλο, η διάθεσή του όμως είναι πάντα ευχάριστη, ιδίως όταν βρισκόμαστε μαζί και μου διηγείται τις παλιές του ιστορίες.

Μερικές φορές φαίνεται πολύ σοβαρός, όταν φοράει το γκρι κουστούμι του με το ψάθινο καπελάκι του, που το έχει για τις βόλτες του.

Αυτό όμως που με κάνει να τον αγαπώ πολύ είναι η ευαισθησία του και η καλοσύνη του.

Τώρα, συμπληρώνουμε στη σωστή θέση τις πληροφορίες για τον κύριο Μενέλαο.

Πρόλογος

Γενικά χαρακτηριστικά

Όνομα

Ηλικία

Ανάπτυξη

Εξωτερική Εμφάνιση

Πρόσωπο

Σώμα

Ντύσιμο

Εσωτερικά χαρακτηριστικά

Προσωπικότητα

Η γνώμη και τα συναισθήματα των άλλων για τον παππού μου.

Τι αισθάνομαι για αυτόν.

Οι ώρες μαζί του.

Επίλογος

Συναισθήματα

Διαβάζουμε τις περιγραφές των δύο κοριτσιών και τις αντιστοιχίζουμε με τις σωστές φωτογραφίες τους.

Η Μυρτώ ήταν ένα στρουμπουλό μωρό. Είχε μικρά στρογγυλά ματάκια που το μπλε χρώμα τους φώτιζε το λευκό της δέρμα. Τα ξανθά μαλλιά της έπεφταν πάνω της σε όμορφες μπούκλες.

Η Αντρέα ήταν αδύνατη και αρκετά ψηλή για την ηλικία της. Είχε μακρόστενο πρόσωπο και ήταν πάντα χαμογελαστή. Τα καστανά μάτια της ταίριαζαν τόσο πολύ με τα καστανά μαλλιά της.

Τώρα, τα κορίτσια είναι πια μεγάλα. Παρατηρώ τις καινούριες τους φωτογραφίες και τις περιγράφω.

Διαβάζουμε τις περιγραφές των τριών παιδιών και προσπαθούμε να τις ταιριάξουμε, βρίσκοντας τον δρόμο στον λαβύρινθο.

Η Μαρίνα

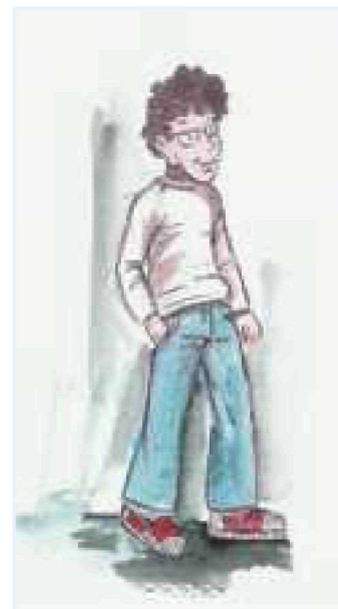
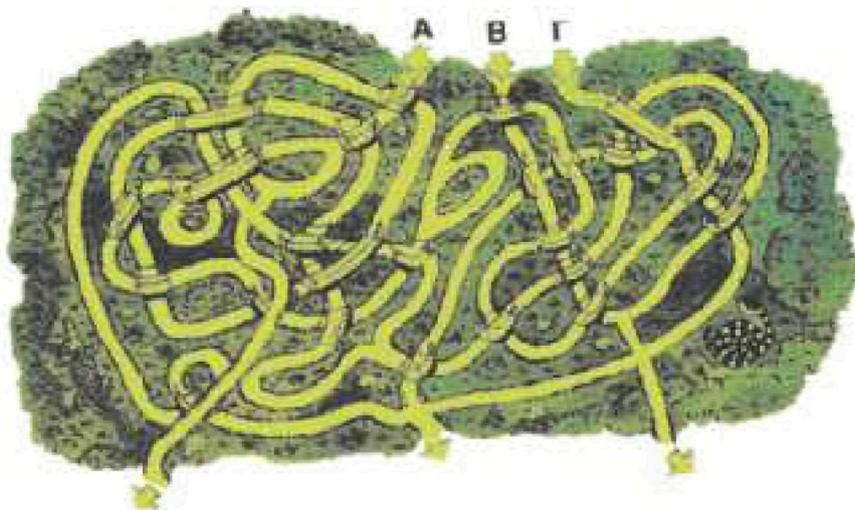
Είναι ψηλή, με μακριά ξανθά μαλλιά και μπλε μάτια. Έχει ένα όμορφο χαμόγελο που φωτίζει το στρογγυλό της πρόσωπο. Φοράει πάντα το αγαπημένο κόκκινο πουλόβερ της.

Ο Ιάκωβος

Έχει ένα στενόμακρο πρόσωπο που το στολίζει ένα ζευγάρι γυαλιά. Τα μαλλιά του είναι σγουρά και μαύρα. Δεν είναι ψηλός μα ούτε και κοντός και δεν αποχωρίζεται ποτέ τα αθλητικά του παπούτσια.

Η Βικτώρια

Είναι ένα μικρό κοριτσάκι με όμορφα κόκκινα μαλλιά, δύο μεγάλα πράσινα μάτια και υπέροχες φωτεινές φακίδες σε ένα οβάλ πρόσωπο. Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της είναι τα δύο κοτσιδάκια της.

2

Το παρακάτω κείμενο μιλάει για τον Νικόλα.
Οι παράγραφοί του, όμως, έχουν μπερδευτεί!!!
Βρίσκω τη σωστή σειρά τους και δίνω έναν τίτλο στο κείμενο.

ΤΙΤΛΟΣ

Μου αρέσει πολύ το μπάσκετ και τα επιτραπέζια, ενώ τρελαίνομαι για ένα κομμάτι πίτσα.

Φοράω συνήθως απλά και άνετα ρούχα. Μου αρέσουν τα φαρδιά παντελόνια και τα κοντά μπλουζάκια. Όταν όμως πάω επισκέψεις, η μαμά με βάζει να φοράω πιο καλά ρούχα και τότε προτιμώ να φοράω πουκάμισα.

Γεια σας! Με λένε Νικόλα και είμαι εννέα χρονών. Μένω στην Αθήνα μαζί με τους γονείς μου, τον παππού μου και τη γιαγιά μου.

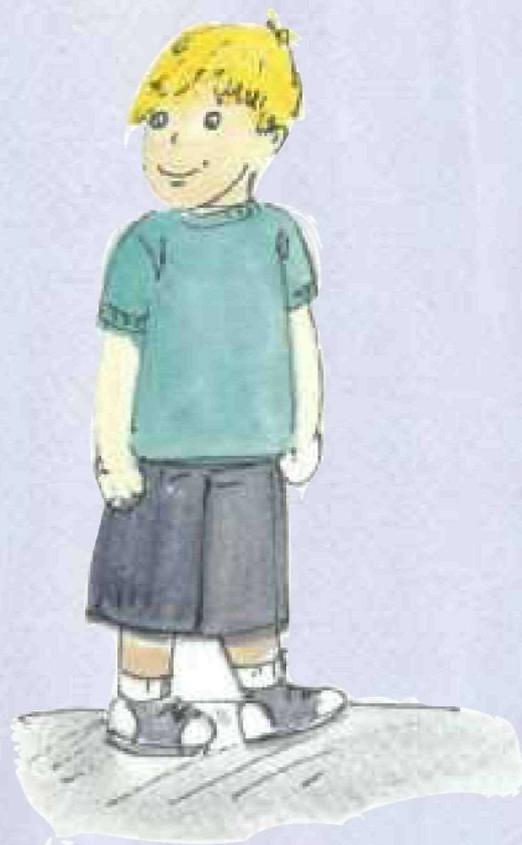
Γενικά είμαι ένα ήσυχο και ευχάριστο παιδί. Μερικές φορές όμως γίνομαι απότομος και θυμώνω, όταν χάνει η αγαπημένη μου ομάδα ή όταν η μαμά μου μου λέει να διαβάσω τα μαθήματά μου.

Πάντως αγαπώ πολύ και τους δύο γονείς μου κι ας με μαλώνουν μερικές φορές και λατρεύω τον παππού και τη γιαγιά μου.

Με φωνάζουν όλοι <<Ξυλοπόδαρο>>, γιατί έχω μακριά και λεπτά πόδια. Μα και τα χέρια μου είναι μακριά και αδύνατα. Το κορμί μου είναι κι αυτό αδύνατο και καθόλου γυμνασμένο.

Το πρόσωπό μου είναι στρογγυλό με όμορφα μεγάλα μάτια και λεπτά χείλη. Έχω μια λεπτή και ανασηκωμένη μυτούλα.

Καθημερινά έχω λίγο χρόνο για παιχνίδι, όμως, κάθε Παρασκευή απόγευμα, μαζί με τους φίλους μου πηγαίνουμε στο γυμναστήριο και μετά για πίτσα στην πιτσαρία της γειτονιάς μας.

α) Διαβάζω το παρακάτω κείμενο και συνεχίζω την ιστορία.

Κάποτε, σε μια μακρινή χώρα, τη σημερινή Συρία, ζούσε μια πολύ όμορφη κοπέλα που την έλεγαν Ευρώπη. Όλοι μιλούσαν γι' αυτή και οι γονείς της, ο βασιλιάς της χώρας, Αγήνορας, και η γυναίκα του, η Τηλεφάεσσα, ήταν πολύ περήφανοι γι' αυτήν.

Η φήμη της Ευρώπης για την ομορφιά της και για τον χαρακτήρα της έφτασε και στον Όλυμπο. Ο Δίας αποφάσισε να πάει στη Συρία και να την πάρει μαζί του. Αφού έφτασε εκεί, μεταμορφώθηκε σ' έναν πανέμορφο ταύρο που τράβηξε την προσοχή της και έτσι κατάφερε να την αρπάξει και να την πάρει μαζί του.

β) Τώρα περιγράψω την Ευρώπη.

Η

Ευρώπη

4

Στο παρακάτω παραμύθι, ο τυπογράφος έκανε λάθη στις καταλήξεις των επιθέτων. Διαβάζω το κείμενο, εντοπίζω τα λάθη και τα διορθώνω.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό και χαριτωμένο παιδάκι που του άρεσε να κάνει πονηρό σκανδαλιές και πειράγματα. Ήταν καλός βοσκός και πρόσεχε τα ζωηρή πρόβατα του ευγενικού μπαμπά του.

Μια όμορφος μέρα θέλησε να πειράζει τους άλλους ήσυχων φίλους του. Ανέβηκε στο φαρδύ και πλατιών ύψωμα και φώναζε: <<Λύκος, λύκος!!!>>. Όλοι έτρεξαν να βοηθήσουν, όμως ήταν ένα άσκημος ψέμα!

Την ημέρα όμως που εμφανίστηκε πράγματι ο λύκος και ο πονηροί φίλος μας φώναζε <<Λύκος, λύκος!!!>>, κανένας δεν τον βοήθησε, γιατί όλοι πίστευαν ότι είναι ένας απίθανος ψεύτης.

7

Περιγράφω και ζωγραφίζω τον / την καλύτερό / -ή μου φίλο / -η.

Handwriting practice lines consisting of ten horizontal black lines.

